

РЕШЕНИЕ

№ 975

гр. София, 18.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 18.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8839** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, [улица], ет. 6, представлявано Н. П. Я., срещу Решение № ПП-4/12.08.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е оставено без разглеждане заявление № Е-13-266-1/10.02.2021г за утвърждаване на стойности на базовите елементи и математически модел за изчисление на преференциалната цена за електрическа енергия, произведени от възобновяеми източници- биомаса от дървесина с комбинирано производство.

В съдебно заседание жалбоподателят – [фирма], редовно призован, се представлява от адв. Г., с пълномощно по делото. Поддържа изложеното в жалбата. Претендира направените по делото разноски /чл. 80 от ГПК/.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране /Комисията/, редовно уведомен, чрез юрк. М. и Р., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал.2 ГПК във връзка с чл. 144 от АПК събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление № Е-13-266-1/10.02.2021г за утвърждаване на стойности на базовите елементи и математически модел за изчисление на преференциалната цена за електрическа енергия, произведени от възобновяеми източници- биомаса от дървесина, получена от дървесни отпадъци, прочистване на гори ,горско подрязване и други дървесни отпадъци с комбинирано производство жалбоподателят поискал КЕВР да се произнесе с решение относно формата и съдържанието на информацията, необходима за ценообразуването. Заявлението е с правно основание чл.5 вр. чл.6 от Наредба № 1/14.03.2017г на КЕВР за регулиране на цените на електрическата енергия/ стр.37-45/. Заявлението не попада в обхвата на заявлението за утвърждаване на цени на електрическа енергия и мрежови услуги.

Изготвен е доклад с вх. № Е-Дк-826/09.08.2021г./ стр.29-32/.

На 12.08.2021г. е проведено закрито заседание, на което присъстват председателят на КЕВР и 4 членове. Доклад с вх. № Е-Дк-826/09.08.2021г. е приет от КЕВР с решение по Протокол № 163/12.08.2021г., като е прието решение № ПП-4812.08.2021г на КЕВР ,с което е оставено без разглеждане заявлението на жалбоподателя.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана от лице - адресат на акта, засегнат неблагоприятно, който има и правен интерес от оспорване. Видно от датата на депозиране – 26.08.2021г., жалба с вх. № Е-13-266-1/26.08.2021г. е подадена в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на административния акт съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от ЗЕВИ във връзка с чл. 13, ал. 9 от ЗЕ във връзка с чл. 152, ал. 1 във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК.

Съгласно чл.5 от НРЦЕЕ Формата и съдържанието на информацията, необходима за целите на ценообразуването, се определят с решение на комисията. За да отхвърли заявлението на Е. Е. Мениджмънт О. КЕВР е приела, че поисканото със заявлението вече е било предмет на решение № Ц-19/2013г, което решение не е било оспорено от жалбоподателя, поради което и е стабилен административен акт. С процесното решение КЕВР е утвърдил преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, включително и за електроцентрала , стопанисвана от жалбоподателя.

Между страните няма спор, че е издадено разрешение за ползване № СТ-05-1888/28.10.2013г. на Дирекция за национален строителен контрол на строеж: „електрическа централа за производство на електроенергия чрез използване на отпадъчна биомаса с комбиниран цикъл“, находяща се в поземлен имот ПИ 061057, местност „К.“, землище [населено място], [община], и „Подземна кабелна линия 20 kV от ЖР стълб № 228А на В. 20 kV „С.“ до нов ТП в ПИ 061057“, преминаващ през поземлени имоти ПИ 000371 и ПИ 350391, местност К., землище [населено място], [община]. Енергийният обект /БИО Т. „Е. Е.-С.“ е въведен в експлоатация на 28.10.2013г. /чл. 31, ал. 10 от ЗЕВИ/ и не попада сред обектите по чл. 24, т. 1 и т. 3 от ЗЕВИ, поради което за него се прилагат насърченията по чл. 18, ал. 1, т. 6, 7 и 8, както и чл. 31 и 32 от ЗЕВИ. Към датата на постановяване на решение Ц-19/2013г-28.06.2013г [фирма] не е имал правна възможност да оспори същото, доколкото въвеждането в експлоатация на електрическата му централа е станало едва през октомври 2013г.

Настоящата съдебна инстанция следва да прецени законосъобразността на оспореното

решение по чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, във връзка с чл. 145, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 145, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, Решение № ПП-4/12.08.2021г. е издадено от компетентен административен орган и не подлежи на отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

На второ място, оспореното решение, е издадено при несъответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Въз основа на събраните и кредитирани доказателства, приобщени и съобразени от КЕВР, не се установява безспорно осъществилата се в действителност фактическа обстановка, както и дали същата е съотнесена към правните основания за издаване на акта относно определянето на формата и съдържанието на ценообразуващите елементи съгласно чл.5 от НРЦЕЕ. Константна е съдебната практика, че осъществилата се фактическа обстановка следва да бъде подведена под релевантния закон, действащ по време, място и лица за всеки конкретен случай.

Несъответствието на фактите по преписката със законовите разпоредби е винаги толкова съществено нарушение, че води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя /ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС/.

Осъществяването на фактическата обстановка е основание за издаване на административния акт, за произнасяне по отношение последващите права и/или задължения, които възникват в правната сфера на дружествата – производители на електрическа енергия от възобновяеми източници. Съобразявайки ТР № 16/31.03.1975г. на ОСГК на Върховния съд би следвало ако мотивите на оспорения акт не се съдържат в самия него, те да бъдат част от доклада на работната група, доколкото липсва друг документ по преписка, извеждащ нарочни мотиви по приемането на решението. .

Като не е събрала доказателства, от които да се изведе обективно осъществилата се фактическа обстановка, КЕВР се е произнесла в противоречие с изискването за мотивираност на акта съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Неизлагането на достатъчно фактически основания, които да обуславят определянето на преференциалните цени, включително и обсъждане на депозирани в хода на откритото заседание и след това възражения. Горното лишава съдът са извърши контрол върху законосъобразността на акта, касаеща съответствието с релевантния материален закон /чл. 146, т. 4 от АПК/ и неговата цел /чл. 146, т. 5 от АПК/. Дори и да се приеме, че са налице някакви мотиви, то те са изложени формално, без конкретно обвързване с фактите по спора и удостоверяващите ги писмени доказателства. Посочването на отделни правни основания не обосновава фактическите такива и не обвързва съда при преценка законосъобразността на решението. Констатираното нарушение опорочава административния акт, но не и от степен, която да обуславя неговата нищожност. В съответствие с ТР № 16/31.03.1975г. на ОСГК на Върховния съд и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС оспореният ИАА подлежи на отмяна на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

Налице са предпоставките за отмяна на акта на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК. КЕВР е единственият регулаторен орган, който разполага с правомощието да определя формата и съдържанието на

информацията, необходими за целите на ценообразуването, съгласно чл. 5 от НРЦЕЕ от 2017 г.

Съгласно чл. 31, ал. 2, т. 1 и ал. 3 от ЗЕВИ /ДВ. бр. 109 от 20 декември 2013 г./ електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува въз основа на сключени дългосрочни договори за изкупуване за срок от двадесет години - за електрическата енергия, произведена от геотермална и слънчева енергия, както и за електрическата енергия, произведена от биомаса, който срок започва да тече от датата на въвеждане в експлоатация на енергийния обект, съответно от датата на въвеждане в експлоатация на първия етап, при поетапно въвеждане в експлоатация. За енергийни обекти, въведени в експлоатация, и инсталации, монтирани след 31 декември 2015 г., сроковете за изкупуване се намаляват със срока от тази дата до датата на въвеждането в експлоатация, съответно монтирането. Разпоредбите на чл. 31, ал. 2, т. 1 и ал. 3 от ЗЕВИ са разписани в договора за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници № 1085/10.10.2013 г., и възпроизведени по-горе.

Законодателят е посочил изрично, че цената на електрическата енергия от възобновяеми източници не се изменя за срока на договора за изкупуване по чл. 31, ал. 2 от ЗЕВИ, като след изтичане на този срок преференции за цените не се предоставят /чл. 31, ал. 4, чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ/. Предвидено е изключение от принципа на „неизменност“ в случаите по чл. 32, ал. 4 от с.з. Комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ - разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата. В решението Ц-19/2013 г. КЕВР е определила преференциалната цена на произвежданата електрическа енергия за централи от типа Е.- Е. С., като са използвани базисните стойности на ценообразуващите елементи - суровини, транспортни разходи и разходи за труд. Ценовият модел, използван от КЕВР не е утвърден изрично с решение на комисията и не се съдържа по приписката, като от други сходни производства се установява, че същият представлява екселска таблица, съставено от служители на комисията. Жалбоподателят е оспорил успешно следващите решения на КЕВР за определяне на цени, а именно Решение Ц-1/28.01.2015 г., Решение № Ц-17/30.06.2016 г., решение № Ц-17/01.07.2017 г. на КЕВР. Последното отменително решение на ВАС е под № 8898/21.07.2021 г. по адм. Дело № 86/2021 г., с което се отменя решението № Ц-17/01.07.2019 г. на КЕВР и преписката е върната за изпълнение на следните указания: Съгласно чл. 32, ал. 4 ЗЕВИ Комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно, до 30 юни, актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 ЗЕВИ, а именно: разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата.

Другите ценообразуващи елементи и/или параметри, формиращи съответната преференциална цена са определени за целия срок на изкупуване на ел. енергия по преференциална цена в Решение № Ц-19 от 28.06.13 г. на КЕВР в частта му по раздел I.28, когато за първи път е била определена преференциалната цена за изкупуване на електрическата енергия за групата производители, в която попада централата на [фирма] и така определените ценообразуващи елементи не могат да се променят в

производство като това по издаване на решение № Ц-17/2019г на КЕВР - по чл. 32, ал. 4 ЗЕВИ.Именно поради тази причина е задължително КЕВР да издаде, когато е сезирана решение по реда на чл.5 от НРЦЕЕ.

Именно поради изложените съображения КЕВР е била длъжна да се произнесе по заявлението на жалбоподателя с изричен акт решение по същество,а не да го остави без разглеждане,за да бъде спазено изискването на чл.5 и чл.6 от НРЦЕЕ.Липсата на мотиви защо не е използвано като правно основание тези разпоредби на НРЦЕЕ по същество се приравнява на липса на мотиви,тъй като органът се е съсредоточил единствено в мотивирането,че към датата на заявлението не се намира нито в процедура за определяне на нова цена,нито за актуализиране на съществуващата,каквато не е била волята на жалбоподателя в цитираното по горе заявление от 11.02.2021г.От мотивите на посочения по горе съдебен акт на ВАС става ясно ,че е нужно КЕВР да преработи или да оповести при спазване на правилата за публичност и прозрачност математическия модел ,включващ базисните стойности и елементи,въз основа на които се определя преференциалната цена за изкупуване на електроенергия,като за тази цел е нужно същият да бъде утвърден чрез нарочно решение на КЕВР.

Основание за отмяната на актовете на комисията ,установено в съдебните решения се коренят в сгрешени данни на ценообразуващите елементи,заложени в метематическия модел,използван от КЕВР.В заявлението са посочени кои от приетите параметри на КЕВР следва да бъдат променени и какви следва да са стойностите им.

С оглед гореизложеното преписката следва да бъде изпратена за ново произнасяне от компетентния административен орган при условията на чл. 173, ал. 2 във връзка с чл. 174 от АПК, и доколкото естеството на спора не позволява разрешаването му по същество,при съобразяване с даденот понастоящем тълкуване на закона.

С оглед изхода от спора и чл. 143, ал. 1 от АПК, в съответствие с т. 11 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013г. по тълкувателно дело № 6/2012г., ОСГТК на ВКС, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноси, както следва: адвокатски хонорар в размер на 960лв, държавна такса в размер на 50 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174, чл. 143, ал. 1 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, 3-то отделение, 13-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, [улица], ет. 6, представлявано Н. П. Я., Решение № ПП-4/12.08.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране,с което е оставено без разглеждане заявление № Е-13-266-1/10.02.2021г за утвърждаване на стойности на базовите елементи и математически модел за изчисление на преференциалната цена за електрическа енергия,произвеждани от възобновяеми източници- биомаса от дървесина с комбинирано производство.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от Комисия за енергийно и водно регулиране в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона в едномесечен срок от влизане в сила на съдебния акт.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, с адрес: [населено място], [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, [улица], ет. б, представлявано Н. П. Я., сумата в размер на 1010 / хиляда и десет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: